

RIKSDAGENS SVAR 185/2006 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om transport av djur samt lagar om ändring av djurskyddslagen och 17 kap. 14 och 23 § i strafflagen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om transport av djur samt lagar om ändring av djurskyddslagen och 17 kap. 14 och 23 § i strafflagen (RP 160/2006 rd).

Beredning i utskott

Jord- och skogsbruksutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (JsUB 11/2006 rd).

Riksdagen förutsätter att anvisningarna om tillämpningsområdena för Europeiska gemenskapens djurtransportförordning (EG) nr 1 1/2005 och lagen om transport av djur följer den nuvarande tolkningen av lagstiftningen om transport av djur, som föreskriver strängare krav på kommersiella transporter där fordonen förflyttar stora mängder djur och det är större risk att djurens välbefinnande försämrats under transporten.

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalande:

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag om transport av djur

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att vid transporter och i samband med dem skydda levande djur mot skador och insjuknande samt all onödig smärta och plåga och onödigt lidande.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på transport av levande ryggradsdjur och i tillämpliga delar på levande ryggradslösa djur.

Denna lag tillämpas också på tillsynen över efterlevnaden av rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och

93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97, nedan *djurtransportförordningen* och på den övriga verkställighet som dessa förutsätter.

Djurtransportförordningen tillämpas på sådan transport av ryggradsdjur som sker i samband med ekonomisk verksamhet så som föreskrivs i artikel 1 i djurtransportförordningen. I fråga om allmänna villkor för transport av djur föreskrivs i artikel 3 i djurtransportförordningen och om tekniska föreskrifter som skall iakttas vid transport av djur i bilaga I till förordningen.

Vad som i 2—4 kap. i denna lag föreskrivs om allmänna förutsättningar för transporter, transportmedel samt ilastning och urlastning av djur tillämpas på transporter som djurtransportförordningen inte tillämpas på (*transport i samband med icke-ekonomisk verksamhet*).

3 §

Förhållande till vissa författningar

Utöver vad som bestäms i denna lag skall i fråga om skötsel, behandling och hantering av djur som transporteras iakttas vad som bestäms om djur i djurskyddslagen (247/1996) eller med stöd av den.

I lagen om djursjukdomar (55/1980) eller med stöd av den föreskrivs eller i enskilda fall bestäms vad som skall iakttas vid transport av djur för förhindrande av att djursjukdomar sprids.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *transport* förflyttning av djur med hjälp av ett eller flera transportmedel inklusive ilastning, urlastning, omlastning och vila samt andra åtgärder i samband med detta, fram till det att urlastningen av djuren är avslutad på bestämmelseorten,

2) *lång transport* en transport enligt definitionen i artikel 2 punkt m i djurtransportförordningen,

3) *transportmedel* vägfordon, järnvägsfordon, fartyg och luftfartyg som används för djurtransport,

4) *behållare* låda, bur, box, tank, container eller liknande som används för transport av djur; vad som föreskrivs i denna lag om transportmedel skall i tillämpliga delar iakttas också i fråga om behållare,

5) *transportör* en transportör enligt definitionen i artikel 2 punkt x i djurtransportförordningen,

6) *person som transporterar djur* en person som transporterar ett eller flera djur i en transport som inte hör till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen, och

7) *tillsynsmyndighet* länsstyrelsen, kommunalveterinär, polisen, besiktningsveterinär och gränsveterinär.

2 kap.

Allmänna villkor för transport

5 §

Transport av djur

Djur får transporteras endast med sådana transportmedel och under sådana transportförhållanden att transporten inte orsakar djuren onödig smärta eller plåga eller onödigt lidande. Under transporten skall djuren också skyddas mot skador och insjuknande. Djur får inte transporteras, om de är i sådant skick (*djurets transportskick*) att transporten kan orsaka dem onödig smärta eller plåga eller onödigt lidande.

Närmare bestämmelser om djurens transportskick kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

6 §

Tryggande av djurens välbefinnande

Djurens välbefinnande skall tryggas under transport. Djuren skall ges vatten, lämpligt foder och vila med lämpliga intervaller med beaktande av djurart, djurens ålder, transportmedel,

transportförhållanden och transporttid samt andra omständigheter som inverkar på djurens behov av vatten, foder och vila under transporten.

Djur som blir sjuka eller skadas under transport skall om sjukdomen eller skadan kräver det skiljas från de övriga djuren och ges akutvård så snart det är möjligt. De skall ges lämplig veterinärbehandling och om nödvändigt avlivas eller slaktas på ett sätt som inte orsakar dem onödigt lidande.

Närmare bestämmelser om tryggnad av djurens välbefinnande under transport kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

3 kap.

Transportmedel

7 §

Allmänna krav

Transportmedlet skall vara tillräckligt rymligt, säkert för djuret och sådant att det hindrar djuret från att rymma. Transportmedlet skall med beaktande av djurart ha tillräcklig golvyta och ståhöjd, så att djuren kan stå i naturlig ställning utan att riskera att skada sig mot transportmedlets tak. Transportmedlet skall ha tillräcklig luftvolym med beaktande av djurart.

Transportmedlet skall ha en tillräcklig mängd reglerbara ventilationsöppningar, om inte ventilationen kan ordnas ändamålsenligt och säkert på något annat sätt. Transportmedlet skall vid behov ha bås, skiljeväggar, skrank eller bommar för att åtskilja djuren eller stöda djuren under transporten.

Djuren i transportmedlet skall kunna kontrolleras och skötas under transporten. Transportmedlet skall vara sådant att det kan rengöras och vid behov desinficeras.

Närmare bestämmelser om krav som ställs på transportmedel kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

8 §

Transportmedlets väggar och golv

Väggar och golv i transportmedlet skall till konstruktion och material vara lämpliga för den djurart som transporteras och sådana att de håller djurens vikt.

Transportmedlets väggar och golv skall vara sådana att de inte kan skada djuren. Golvet i transportmedlet får inte vara halt. På golvet skall finnas tillräckligt med strö för att absorbera urin och avföring, om inte avlägsnandet kan ordnas på något annat lika effektivt sätt eller om inte urin och avföring avlägsnas regelbundet.

9 §

Förhållanden i transportmedlet

Djurens förhållanden under transporten skall vara sådana att djuren är skyddade mot ogynnsamma väderleksförhållanden och kraftiga klimatväxlingar.

Ventilationen i transportmedlet skall vara anpassad till förhållandena under transporten och den djurart som transporteras. Under transporten skall det säkerställas att djuren inte lider av hetta, kyla, drag, för mycket fukt, skadliga gaser, smuts eller sådant oavbrutet buller som är skadligt för djuren.

Närmare bestämmelser djurens förhållanden under transport kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

10 §

Märkning som anger djur

På ett vägtransportmedel som transporterar hästar eller motsvarande stora djur skall finnas ett märke som visar att transportmedlet innehåller djur. En behållare av vilken det inte framgår att den innehåller djur skall förses med ett märke som visar att den innehåller djur.

11 §

Transport i personbilars bagageutrymme

Djur får inte transporteras i en personbils slutna bagageutrymme med undantag för fiskar, kräldjur, groddjur och ryggradslösa djur. Transport av djur är dock tillåtet i ett bagageutrymme i en personbil som är tillräckligt stort för det djur som transporteras och som har tillräckligt öppen förbindelse med bilens passagerarutrymme, under förutsättning att transporten inte orsakar djuret onödigt lidande.

4 kap.

Ilastning och urlastning

12 §

Anordningar som används vid ilastning och urlastning

Vid ilastning och urlastning skall lämpliga anordningar såsom bryggor, ramper eller lasthissar användas. Anordningar som används vid ilastning och urlastning skall vara konstruerade så att djuren inte halkar eller annars skadas. Anordningarna skall vid behov förses med räcken.

Närmare bestämmelser om anordningar som används vid ilastning och urlastning kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §

Behandling och hantering av djuren

Vid ilastning, transport och urlastning skall djuren behandlas lugnt och de får inte skrämmas eller hetsas i onödan.

Djuren får inte lyftas med mekaniska anordningar eller lyftas eller dras i ben, svans, päls, öron, horn eller genom ett direkt grepp om huvudet eller annars hanteras på ett sätt som orsakar djuren onödig smärta eller plåga eller onödigt lidande.

14 §

Lastning av djur i transportmedel

Ilastningen i ett transportmedel skall ske så att djuren inte tränger, smutsar ner eller skadar varandra. Transportmedlet skall ha i förhållande till djurens storlek, ålder och transporttiden tillräcklig golvyta och ståhöjd, så att djuren kan stå i naturlig ställning utan att riskera att skada sig mot transportmedlets tak. Transportmedlet skall ha tillräcklig luftvolym för den djurart som transporteras. Djuren skall vid behov skyddas med stödjande skiljeväggar, skrank eller bommar, eller vara bundna i lastutrymmet så att de inte riskerar att skadas.

Om djur av olika arter transporteras i samma transportmedel, skall de hållas åtskilda artvis. Om djur i olika åldrar, djur av avsevärt olika storlek eller djur som är fientliga mot varandra eller könsmogna djur av olika kön transporteras i samma transportmedel skall de hållas åtskilda. Djur som har fötts upp i grupper som passar ihop eller djur som är vana vid varandra eller sällskapsdjur som blir oroliga om de skiljs åt behöver dock inte skiljas åt. Hondjur behöver inte heller skiljas åt från avkommor som är beroende av dem.

Om djur hålls bundna under transporten, skall de rep eller andra fästeanordningar som används vara trygga för djuren, av lämplig längd och så starka att de inte går av under transporten. Djur får inte transporteras med hopbundna ben.

Närmare bestämmelser om lastning av djur i transportmedel och krav på utrymme per djur som transporteras kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Placering och förankring av behållare och annan last

Behållare skall fästas så att de inte kan glida omkring och placeras så att alla djur får tillräckligt luft och inte smutsar varandra. Under transporten och hanteringen skall behållarna hållas

upprätta och får inte utsättas för kraftiga krängningar, stötar eller skakningar.

Om det utöver djur transporteras också annan last i ett transportmedel skall denna last placeras och fästas så att djuren inte kan skadas.

5 kap.

Tillstånd samt intyg om godkännande och kompetensbevis

16 §

Ansökan om tillstånd att transportera djur

I djurtransportförordningen avsett tillstånd att transportera djur skall sökas hos länsstyrelsen i det län där sökanden har sin hemort, där en sökande från en annan medlemsstat är etablerad eller där en sökande som är etablerad i ett tredje land är företrädd.

Ansökan skall innehålla uppgift om sökandens namn eller firma, adress och hemort samt annan kontaktinformation. Till ansökan skall fogas de utredningar och handlingar som avses i djurtransportförordningen och som utgör förutsättning för att tillstånd skall beviljas, med undantag för utredning över att sökanden inte har gjort sig skyldig till brott mot djurskyddslagstiftningen.

17 §

Beviljande och återkallande av tillstånd att transportera djur

Länsstyrelsen beviljar tillstånd att transportera djur, om sökanden uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen.

Länsstyrelsen kan återkalla ett tillstånd, om transportören på ett väsentligt sätt bryter mot lagstiftningen om transport av djur eller om transporten av djur inte längre uppfyller villkoren, och transportören inte korregerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid.

18 §

Anmälan om förändringar

Transportören skall göra en i artikel 6.2 i djurtransportförordningen avsedd anmälan om förändringar i de villkor som gäller tillståndet till den länsstyrelse som har beviljat tillståndet.

19 §

Intyg om godkännande av vägtransportmedel

I djurtransportförordningen avsett intyg om godkännande av vägtransportmedel för långa transporter söks hos den länsstyrelse som beviljar tillståndet att transportera djur. Den inspektion av transportmedlet som förutsätts i djurtransportförordningen utförs av länsstyrelsen eller en av länsstyrelsen förordnad tjänsteveterinär.

Länsstyrelsen beviljar intyg om godkännande, om transportmedlet uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen. Länsstyrelsen kan återkalla intyget om godkännande, om transportmedlet inte längre uppfyller de föreskrivna kraven och innehavaren av intyget inte korregerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. Intyget om godkännande kan dock återkallas genast, om bristen i transportmedlet är sådan att den omedelbart äventyrar djurens välbefinnande.

20 §

Intyg om godkännande av fartyg för djurtransport

I djurtransportförordningen avsett intyg om godkännande av fartyg för djurtransport söks hos Sjöfartsverket. Den inspektion av fartyg för djurtransport som förutsätts i djurtransportförordningen utförs av Sjöfartsverket.

Sjöfartsverket beviljar intyg om godkännande, om fartyget för djurtransport uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen. Sjöfartsverket kan återkalla intyget om godkännande, om ett fartyg för djurtransport inte längre uppfyller de föreskrivna kraven och innehava-

ren av intyget inte korrigerar bristerna inom en av Sjöfartsverket eller tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. Intyget om godkännande kan dock återkallas genast, om bristen i ett fartyg för djurtransport är sådan att den omedelbart äventyrar djurens välbefinnande.

Sjöfartsverket skall utan dröjsmål sända uppgifterna i intyget om godkännande och anmäla ett återkallande av ett intyg om godkännande till Livsmedelsmedelssäkerhetsverket för införande i ett register. Livsmedelssäkerhetsverket förser intygen om godkännande med det unika nummer som avses i djurtransportförordningen.

21 §

Kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon

Kompetensbevis för förare och skötare på sådana vägfordon för transport av tama hästdjur samt tamdjur av nötkreatur, får, getter, svin eller fjäderfä som avses i djurtransportförordningen söks hos länsstyrelsen i det län där sökanden har sin hemort.

Kompetensbevisen beviljas av länsstyrelsen. I djurtransportförordningen föreskrivs om beviljande av kompetensbevis i artikel 17.2 och om återkallande av kompetensbevis i artikel 26.5.

22 §

Kontrollstationer

Det godkännande av kontrollstationer som avses i rådets förordning (EG) Nr 1255/97 om gemenskapskriterier för kontrollstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG, nedan *kontrollstationsförordningen*, söks hos länsstyrelsen i det län där kontrollstationen är placerad.

Länsstyrelsen godkänner kontrollstationen, om kontrollstationen och verksamheten vid den uppfyller de krav som ställs i kontrollstationsförordningen. Länsstyrelsen kan återkalla godkännandet, om den som driver verksamheten på ett väsentligt sätt bryter mot kontrollstationsförordningen eller om kontrollstationen eller verk-

samheten vid den inte längre uppfyller villkoren för godkännandet och den som driver verksamheten inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. I fråga om avbrytande av en kontrollstations verksamhet föreskrivs i artikel 3.4 i kontrollstationsförordningen.

6 kap.

Myndigheterna och deras uppgifter

23 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

24 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner dessutom det prov och den examinator som avses i punkt 1 i bilaga IV till djurtransportförordningen.

25 §

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen ansvarar i länet för verkställigheten av och tillsynen över efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Länsstyrelsen är den behöriga myndighet som skall inspektera i artikel 20 i djurtransportförordningen avsedda fartyg för djurtransport och den behöriga myndighet som avses i kontrollstationsförordningen.

26 §

Lokala myndigheter

Kommunveterinären och polisen utövar inom sina verksamhetsområden tillsyn över efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag samt bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

27 §

Besiktningsveterinären och gränsveterinären

Besiktningsveterinären övervakar att djurtransportförordningen och denna lag samt bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs inom områden för slakterier och slaktplatser som har godkänts med stöd av livsmedelslagen (23/2006).

Gränsveterinären övervakar att djurtransportförordningen och denna lag samt bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs på gränsövergångsstället, på utreseplatsen och inom området för en veterinär gränskontrollstation.

7 kap.

Tillsyn

28 §

Inspektionsrätt

Om det finns anledning att misstänka att djur transporteras i strid med denna lag eller djurtransportförordningen, har tillsynsmyndigheten rätt att verkställa inspektion. Polisen får inspektera djurtransporter också utan misstanke. Samma rätt att inspektera djurtransporter har besiktningsveterinärer inom ett slakteri- eller slaktplatsområde och gränsveterinärer på ett gränsövergångsställe, på en utreseplats och inom ett område för en veterinär gränskontrollstation. Polisen kan anlitna en tjänsteveterinär vid inspektioner.

Den som utför inspektionen har rätt att få tillträde till de utrymmen där djur transporteras eller hålls under transporten och att utan ersättning ta de prov som behövs för inspektionen. Vid inspektionen kan djur, transportmedel och den behållare som avses i artikel 2 punkt g i djurtransportförordningen samt foder, dryck, utrustning och redskap för djuren inspekteras. Vid inspektionen kan också de handlingar som förutsätts enligt djurtransportförordningen kontrolleras. Utrymmen som i ett fordon eller ett annat transportmedel används för boende får inspekteras enligt 1 mom. bara, om det är nödvändigt för utredningen av de omständigheter som inspektionen gäller och om det finns anledning att misstänka att någon har gjort sig skyldig till ett förfarande som är straffbart enligt 39 § 1—3, 5 eller 6 punkten i denna lag.

29 §

Särskilda inspektioner

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att inspektera djurtransporter.

I fråga om inspektörens rätt att få tillträde till utrymmen där djur transporteras eller hålls under transport samt i fråga om rätt att verkställa inspektion och provtagning gäller vad som bestäms i 28 § 2 mom.

30 §

Informationsplikt

Personer som transporterar djur samt skötare, förare, djurhållare, organisatörer och transportörer som avses i djurtransportförordningen är skyldig att till den som utför en inspektion ge de för övervakningen nödvändiga uppgifter och handlingar som denne begär.

31 §

Råd

Den som verkställer en inspektion skall genom att ge råd sträva efter att främja djurens välbefinnande och verka för att lindriga missförhållanden i djurskyddshänseende som uppdragats vid inspektionen avhjälpas.

32 §

Europeiska gemenskapens inspektörer

Vad som i 28 och 29 § bestäms om finska myndigheters rätt att utföra inspektion och få upplysningar gäller också Europeiska gemenskapens inspektörer när Europeiska gemenskapens lagstiftning så förutsätter.

33 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Den som vid utförandet av uppdrag enligt denna lag har tagit del av uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings affärs- eller yrkeshemlighet eller ekonomiska ställning eller en enskilds personliga förhållanden får utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) lämna ut uppgifter

1) till åklagar- och polismyndigheterna för utredning av brott som avses i 5 kap. 1 § i tvångsmedelslagen (450/1987),

2) till Livsmedelssäkerhetsverket och tillsynsmyndigheten för utförande av uppgifter som avses i denna lag, samt

3) till utländska organ och inspektörer som avses i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller något internationellt avtal som är bindande för Finland, i de fall då Europeiska gemenskapens lagstiftning eller avtalet i fråga förutsätter detta.

34 §

Handräckning

Polisen skall vid behov lämna tillsynsmyndigheten handräckning vid tillsynen över djurtransportförordningen och denna lag samt bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Tullverket och gränsbevakningsväsendet är på gränsveterinärens begäran skyldiga att ge gränsveterinären handräckning vid fullgörandet av uppgifter som följer av djurtransportförordningen och denna lag samt bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

35 §

Utförande av inspektioner

Inspektioner enligt denna lag skall om möjligt utföras så att de inte orsakar onödiga olägenheter för djuren eller djurtransporten.

36 §

Register över transportörer

Livsmedelssäkerhetsverket för ett riksomfattande register över transportörer för tillsynen över djurtransporter. Länsstyrelserna uppdaterar registret i den omfattning som deras uppgifter enligt denna lag förutsätter. I registret införs

1) transportörens namn eller firma, FO-nummer (företags- och organisationsnummer), adress samt övrig behövlig kontaktinformation,

2) transportörens tillståndsnummer,

3) begränsningar som gäller de djurarter som transporteras eller transportform,

4) uppgift om den länsstyrelse som har beviljat tillståndet och länsstyrelsens kontaktinformation,

5) de uppgifter i kompetensbeviset för förare eller skötare som avses i kapitel III i bilaga III till djurtransportförordningen och uppgift om tillfällig indragning av kompetensbeviset,

6) de uppgifter i intyget om godkännande av vägtransportmedel som avses i kapitel IV i bilaga III till djurtransportförordningen samt de

uppgifter som behövs för att identifiera transportmedlen,

7) uppgifterna i intyget om godkännande av fartyg för djurtransport som avses i artikel 19.1 i djurtransportförordningen, samt

8) de uppgifter som avses i artikel 26.4 punkt c och artikel 26.6 i djurtransportförordningen.

Livsmedelssäkerhetsverket publicerar och för utifrån de uppgifter som avses i 1 mom. en sådan allmänt tillgänglig förteckning över transportörer som avses i artikel 13.4 i djurtransportförordningen. Om innehavaren av ett tillstånd att transportera djur är en privatperson, får i förteckningen inte utan tillståndshavarens samtycke finnas hemadress eller annan kontaktinformation.

De uppgifter som avses i 1 mom. 5 punkten avförs ur registret när ett kompetensbevis upphör att gälla. Uppgifterna som gäller transportörers tillstånd avförs ur registret fem år efter det att tillståndet upphör att gälla. På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt på användning och utlämnande av registeruppgifter tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Jord- och skogsbruksministeriet, Livsmedelssäkerhetsverket och de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att ur registret få de uppgifter som tillsynen över djurtransporter förutsätter. Samma rätt har behöriga myndigheter i Europeiska unionens medlemsstater vid tillsynen över djurtransporter i den omfattning som djurtransportförordningen förutsätter.

8 kap.

Administrativa tvångsmedel och påföljder

37 §

Förbud och ålägganden

Om det vid en inspektion enligt 28 eller 29 § eller annars konstateras att denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den har

överträtts, får tillsynsmyndigheten förbjuda en person som transporterar djur att fortsätta med eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna eller ålägga honom eller henne att fullgöra sin skyldighet inom en angiven tid som är tillräckligt lång med hänsyn till sakens natur. Om det behövs av djurskyddsskäl, får tillsynsmyndigheten bestämma att djuren omedelbart sänds tillbaka till avgångsplatsen närmaste vägen eller transporteras till bestämmelseorten närmaste vägen eller att transportmedlet repareras provisoriskt för att undvika risk för omedelbar skada för djuren. Tillsynsmyndigheten kan avliva ett djur, om det är i ett sådant tillstånd att det är uppenbart grymt mot djuret att hålla det vid liv.

I artikel 23 och 26 i djurtransportförordningen föreskrivs om tillsynsmyndighetens åtgärder när bestämmelserna i djurtransportförordningen inte har efterlevts vid transport av djur. I fråga om att återkalla transportörens tillstånd och intyget om godkännande av transportmedlet enligt artikel 26.4 punkt c i djurtransportförordningen tillämpas också 17 § 2 mom., 19 § 2 mom. och 20 § 2 mom. i denna lag.

38 §

Vite och tvångsutförande

Länsstyrelsen kan förena ett åläggande eller förbud enligt 37 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. I ett ärende som gäller vite, hot om tvångsutförande eller tvångsutförande iaktas viteslagen (1113/1990).

39 §

Djurtransportförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet
1) transporterar djur som inte enligt 5 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den el-

ler bestämmelserna i djurtransportförordningen är i skick att transporteras,

2) transporterar djur i transportmedel som inte uppfyller de krav som ställs på transportmedel eller på transportförhållanden i 7—9 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem eller bestämmelserna i djurtransportförordningen,

3) försummar att sörja för djurens välbefinnande under transporten i strid med 6 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller bestämmelserna i djurtransportförordningen,

4) bryter mot det förbud som avses i 11 §,

5) bryter mot bestämmelserna i 14 § om lastning av djur i transportmedel eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller mot de krav som ställs i fråga om djurens skick eller mot de krav som ställs på ilastning och urlastning av djur eller på djurens skick i djurtransportförordningen,

6) bryter mot det förbud som avses i 13 § 2 mom. vid hanteringen av djur eller mot förbud eller skyldigheter som enligt djurtransportförordningen skall iakttas vid hanteringen av djur,

7) försummar att ansöka om det tillstånd att transportera djur som avses i 17 § 1 mom.,

8) bryter mot den anmälningsskyldighet som avses i 18 §,

9) försummar att ansöka om det intyg om godkännande av vägtransportmedel som avses i 19 § eller det intyg över godkännande av fartyg för djurtransport som avses i 20 §,

10) försummar att ansöka om kompetensbevis enligt 21 §,

11) försummar att ansöka om godkännande av kontrollstation enligt 22 §,

12) bryter mot skyldigheten att i transportmedlet medföra de handlingar som avses i artikel 4 i djurtransportförordningen,

13) bryter mot den skyldighet att lämna uppgifter eller visa upp handlingar som föreskrivs i 30 §, eller

14) bryter mot ett i 37 § avsett förbud eller föreläggande som en tillsynsmyndighet har meddelat,

skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs i någon annan lag, för *djurtransportförseelse* dömas till böter.

40 §

Hänvisningsbestämmelser om straff

I fråga om straff för djurskyddsförseelse föreskrivs i 54 § i djurskyddslagen.

I fråga om straff för djurskyddsbrott och lindrigt djurskyddsbrott föreskrivs i 17 kap. 14 och 15 § i strafflagen.

9 kap.

Särskilda bestämmelser

41 §

Avvikelser från tillämpningen av djurtransportförordningen och vissa bestämmelser som kompletterar den

På långa landsvägstransporter som hör till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen tillämpas inte under en period som börjar den 1 september och slutar den 30 april det krav på tillgång till vatten vid transport av svin som ställs i kapitel V punkt 1.4.b i bilaga I till djurtransportförordningen, om transporttiden fram till bestämmelseorten är högst 12 timmar.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas i artikel 30.8 i djurtransportförordningen avsedda närmare nationella bestämmelser om krav på transportmedel för djurarter som inte omnämns i förordningens bilagor, såsom renar och pälsdjur, och på det utrymme som de transporterade djuren skall ha.

42 §

Avvikelser från vissa krav gällande transport av djur

När ett djurs tillstånd kräver det är det möjligt att avvika från kraven i 2—4 kap. i denna lag, om djuret transporteras direkt till eller från en veterinärmottagning eller en plats där det får vård och om transporten av djuret kan ordnas så att det inte orsakas onödig smärta eller plåga eller onödigt lidande och om avvikelse från näm-

da krav kan anses vara nödvändigt med hänsyn till arten av djurets sjukdom eller skada.

43 §

Kostnader

Transportören eller en person som transporterar djur skall betala de kostnader som åtgärder enligt 37 § föranleder.

Om tryggheten av djurens välbefinnande nödvändigtvis kräver det, kan kostnaderna för åtgärder enligt 37 § av särskilda skäl betalas i förskott av det anslag som i statsbudgeten har reserverats för veterinärvård. Kostnaderna får indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som bestäms om indrivning av skatter och avgifter i utsoningsväg.

44 §

Avgifter

För en myndighets prestationer enligt denna lag tas avgifter ut till staten enligt de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

45 §

Verkställighet

I ett beslut som fattas med stöd av denna lag kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

46 §

Sökande av ändring

Beslut som Livsmedelssäkerhetsverket, Sjöfartsverket, länsstyrelsen, kommunalveterinären,

besiktningsveterinären, gränsveterinären eller polisen har fattat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). På sökande av ändring i en avgift som avses i 44 § i denna lag tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten.

47 §

Arvoden

Kommunalveterinären har rätt att för en inspektion som har utförts med stöd av 28 och 29 § och för en inspektion av ett vägtransportmedel enligt 19 § 1 mom. få arvode och ersättning enligt statsrådets förordning om förrättningsarvoden till veterinärer (1234/2001).

48 §

Skadestånd

För skada som en kommunalveterinär orsakar vid tillsynen över att djurtransportförordningen eller denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser följs svarar staten enligt vad som i skadeståndslagen (412/1974) föreskrivs om offentliga samfunds skadeståndsansvar.

På statens rätt att av kommunalveterinären debitera det belopp som staten har betalt till en skadelidande iakttas i tillämpliga delar skadeståndslagens bestämmelser om arbetsgivarens regressrätt gentemot arbetstagaren.

49 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av djurskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 29 och 30 §, 44 § 2 mom. och 60 §,
av dem 29 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 300/2006, 30 § sådan den lyder i sistnämnda lag
och 60 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1194/1996, samt
ändras 2 och 39 §, 48 § 1 och 3 mom., 49 och 54 §,
av dem 2 § sådan den lyder i lag 63/2006, 39 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar
1194/1996 och 300/2006, 48 § 1 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag samt 54 § sådan den lyder i
lag 594/1998 och nämnda lag 63/2006, som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag skall tillämpas på alla djur.

I fråga om jakt, fiske, medicinsk behandling
av djur, avel, artificiell reproduktion av djur,
försöksdjursverksamhet som bedrivs med ryggs-
radsdjur, transport av djur, genteknik och natur-
skydd skall dessutom iakttas vad som särskilt
bestäms om dessa.

39 §

Inspektion

Om det finns anledning att misstänka att ett
djur sköts, behandlas eller används i strid med
denna lag eller bestämmelser som utfärdats med
stöd av den, har länsstyrelsen, kommunalveteri-
nären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn
över hälsoskyddet i kommunen, polisen och
djurskyddsövervakaren rätt att verkställa in-
spektion.

Även utan misstanke har länsstyrelsen, kom-
munalveterinären, den tjänsteinnehavare som ut-
övar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, po-
lisen och djurskyddsövervakaren rätt att verk-
ställa inspektion vid cirkusar, djurgårdar, per-
manenta och ambulerande djurutställningar,
djurtävlingar, tillställningar som avses i 16 §
4 mom. samt förevisningar och föreställningar
där djur medverkar samt på platser där verksam-
het enligt 21, 23 eller 24 § bedrivs. Även utan
misstanke har besiktningsveterinärer rätt att

verkställa inspektion i alla förvaringsutrymmen
för djur inom ett slakteri- eller slaktplatsområde.

Den som verkställer en inspektion har rätt att
få tillträde till de utrymmen där djuren hålls och
att utan ersättning ta de prov som behövs för in-
spektionen. Vid inspektionen kan djuret, dess
förvaringsplats samt föda, dryck, utrustning och
redskap för djuret inspekteras.

På områden som omfattas av hemfriden får i
denna paragraf avsedd inspektion eller provtag-
ning utföras endast av en myndighet och endast
om det är nödvändigt för utredande av de om-
ständigheter som inspektionen gäller samt om
det finns anledning att misstänka att djurets äga-
re eller innehavare gjort sig skyldig till straff-
bart förfarande som strider mot denna lag. Djur-
skyddsövervakaren kan inom ramen för sin in-
spektionsrätt vid behov bistå en myndighet vid
verkställandet av en inspektion på ett område
som omfattas av hemfriden.

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen
får för tillsynen över att denna lag och med stöd
av den utfärdade bestämmelser följs eller för
fullgörande av skyldigheter enligt ett internatio-
nellt avtal som är förpliktande för Finland eller
då Europeiska gemenskapens lagstiftning förut-
sätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra
utredningar och undersökningar i sådana djur-

hållningsenheter där djur hålls för idkande av näring samt i slakterier och på slaktplatser.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om rätten för veterinärer att få tillträde till den djurhållningsenhet, det slakteri eller den slaktplats där utredningen eller undersökningen skall utföras gäller också utländska inspektörer då ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta.

49 §

Utförande av inspektioner, utredningar och undersökningar

Inspektioner, utredningar och undersökningar enligt denna lag skall om möjligt utföras så att de inte orsakar onödiga olägenheter för djuren, djurhållningsenhetens ägare eller innehavare eller djurhållningsenhetens verksamhet.

54 §

Djurskyddsförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) behandlar ett djur i strid med 3—6, 8, 32 eller 33 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,

2) använder anordningar, redskap eller ämnen som avses i 12 § och som är förbjudna,

3) i strid med 7 eller 9—11 § vidtar en åtgärd som avses i dem, eller

4) importerar eller försöker importera ett djur i strid med förbudet i 28 §,

skall, om inte gärningen utgör brott enligt 17 kap. 14 eller 15 § i strafflagen eller strängare straff för gärningen föreskrivs i någon annan lag, för *djurskyddsförseelse* dömas till böter.

För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i eller utfärdats med stöd av 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom. eller 18, 19, 22, 25 eller 27 §,

2) bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud, eller

3) försummar en skyldighet som avses i eller som ålagts med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 2 mom., 20 a § 2 mom., 21 § 2 eller 3 mom. eller 23, 24 eller 26 eller 64 §.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 17 kap. 14 och 23 § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 17 kap. 14 § och 23 § 1 mom., sådana de lyder, 14 § i lag 563/2003 och 23 § 1 mom. i lag 515/2003, som följer:

17 kap.

Om brott mot allmän ordning

14 §

Djurskyddsbrott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet genom misshandel, överansträngning, bristfällig skötsel eller bristfällig utfordring eller annars i strid med

1) djurskyddslagen (247/1996) eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den,

2) lagen om transport av djur (/) eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den, eller

3) bilaga I i rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97

behandlar ett djur på ett grymt sätt eller utsätter det för onödigt lidande, onödig smärta eller onödig plåga, skall för *djurskyddsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

23 §

Bestämmelser om påföljder

Den som döms för djurskyddsbrott eller lindrigt djurskyddsbrott kan samtidigt förklaras ha förverkat sin rätt att hålla eller sköta djur eller annars svara för djurens välfärd. Djurhållningsförbud kan också meddelas en person som döms för djurskyddsförseelse med stöd av 54 § 1 mom. i djurskyddslagen eller 39 § i lagen om transport av djur och som kan anses olämplig eller oförmögen att sörja för djurens välfärd. Förbudet kan meddelas för viss tid eller så att det blir bestående. Förbudet kan gälla vissa djurarter eller djurhållning över huvud taget. Djurhållningsförbud kan också meddelas en person som med stöd av 3 kap. 4 § 2 mom. i strafflagen inte döms till straff. Förbudet gäller även om det överklagas till dess avgörandet i saken har vunnit laga kraft.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Helsingfors den 28 november 2006
